

بررسی علل شکست درمان فیشور سیلنت

سارا توسلی حجتی^۱

سابقه و هدف:

سیل و مهر و موم کردن شیارهای سطح جونده (فیشور سیلنت) یکی از روش‌های پیش‌گیری از پوسیدگی پیت‌ها و شیارهای دندانی است. در صورتی‌که باند این ماده به دندان مطلوب نباشد، فیشور سیلنت به صورت کامل یا ناقص از دست رفته و زمینه برای عود پوسیدگی فراهم می‌شود. این مقاله سعی بر بررسی علل شکست درمان فیشور سیلنت دارد تا راهبردی باشد به سوی موفقیت این درمان.

نتیجه:

درمان فیشور سیلنت جزء حساس‌ترین تکنیک‌های درمانی در دندان پزشکی می‌باشد. فاکتورهای مختلفی در شکست این درمان دخیل است که شامل عوامل زمینه‌ای قبل از درمان، عوامل مؤثر حین درمان و پس از آن می‌باشد. از عوامل زمینه‌ای می‌توان به سن کودک، میزان همکاری وی، ریسک پوسیدگی و اشاره نمود. دانش کافی از مراحل به‌کارگیری سیلنت، توجه به نکات کلینیکی در هر مرحله که برخی با تجربه به دست می‌آید و شناخت ویژگی مواد موجود از جمله عوامل مؤثر حین درمان است. بررسی دوره‌ای سیلنت و در معرض منابع مختلف فلوراید بودن از عوامل مؤثر پس از درمان محسوب می‌شود.

۱- استادیار بخش کودکان دانشکده دندان پزشکی شاهد